

YU ISSN 0350-185x, LVI, (2000), p. (357-378)
UDK 808.61-482 : 808.61-087.9
2000.

ГОРДАНА ДРАГИН
(Нови Сад)

ЛИНГВОГЕОГРАФСКИ ПРЕГЛЕД ПОСЛЕАКЦЕНАТСКИХ ДУЖИНА У ВОЈВОДИНИ (I)

1. У раду¹ ће се посматрати бачки, сремски и говори Баната шумадијско-војвођанског дијалекта.² Велики број изоглоса (око 30) у Војводини спаја северну и западну Бачку и западни Срем са кикиндском говорном зоном у Банату (његов северни део) као и југоисток Бачке и исток Срема са тамишком зоном (средњи део Баната). Ове

¹ После завршеног посла на грађи за монографију *Банатски говори шумадијско-војвођанског дијалекта* колега Бошњаковић и ја прихватили смо предлог професора Ивића да попунимо *изразнине* у студијама које се баве осталим деловима Војводине. У знак поштовања и велике захвалности професору Павлу Ивићу настојаћу да овим прилогом, бар донекле, испуним дато обећање.

² За говор Бачке користила сам грађу из књиге Ивана Поповића *Говор Господићинаца у свећностима бачких говора као целине*, Београд, САНУ, књ. 21, 1968, стр. 248, студије Љиљане Недељков *Прозодијске особине села Каћа*, Београд, СДЗб, XXX, 1984, стр. 89, рада Марије Шпис *Фонолошки опис говора Парага*, Београд, СДЗб, XXXVII, 1991, стр. 66, свога рада *Раштарска и Јоврђарска терминологија Шајкашке*, Београд, СДЗб, XXXVII, 1991, стр. 85 као и из своје необјављене грађе са терена јужне Шајкашке. За говоре Срема посматрала сам грађу Берислава М. Николића из рада *Сремски говор*, Београд, СДЗб, књ. XIV, 1964, стр. 209 и студије Павла Ивића *Две акцентолошке новости из Срема*, Из српскохрватске дијалектологије, Изабрани огледи III, Ниш, Просвета, 1991, стр. 18. Примере из Баната узела сам из монографије Павла Ивића, Жарка Бошњаковића и Гордане Драгин, *Банатски говори шумадијско-војвођанског дијалекта (прва књига: увод и фонетизам)*, Београд, СДЗб, XL, 1994, стр. 419. (Ова монографија обилује примерима које сам, најчешће, узимала само селективно.) Узимала сам у обзир и разматрања Павла Ивића из његовог необјављеног дипломског рада под насловом *О говорима Баната*. Бачке и сремске примере узимала сам и из *Збирке дијалектолошких текстова из Војводине* Невенке Секулић (Београд, СДЗб, књ. XXVII, 1981, стр. 194), рада Жарка Бошњаковића *Дијалектски текстови из Срема и Баната*, Нови Сад, ППЈ, 21, 1985, стр. 12, из рада *Фонолошки опис говора Моровића*, Н. Сад, ЗБМСФЛ, XL/2, стр. 14, Марије Ђулум и необјављене збирке дијалекатских текстова из Руме Љиљане Суботић.

изоглосе предвајају Војводину на северозападни и југоисточни ареал.³ Покушаћу картографски да прикажем важније изофоне.⁴

Питање неакцентованих дужина спада у најинтересантније проблеме војвођанске дијалектологије, пре свега зато што су готово сви говори Војводине захваћени општом тенденцијом губљења дужина иза акцената.

Ово неуједначено чување квантитета иза акцента у Војводини упућује на прелазност њених говора у односу на западније, херцеговачке, који добро чувају ове дужине, и на јужније, косовско-ресавске, који за то не знају. Западну Бачку и западни Срем јаче је запљуснуо херцеговачки талас насељавања, а на истоку била је јача струја са косовско-ресавског терена.⁵ Не треба пренебрегнути ни суседовање Бачке и Баната са севера са мађарским језиком, који има квантитетске опозиције у свим положајима, односно са румунским, са истока, чији прозодијски систем не познаје квантитет.⁶ Ове чињенице објашњавају радикалније укидање квантитета иза акцента у нашим говорима што се иде више на исток.⁷

2. Гласовни чиниоци који утичу на појаву или изостанак дужине иза акцента јесу следећи:⁸

- 1) место дужине у речи, тј. на ултими скраћивање има више замаха него у унутрашњости речи,
- 2) гласовни састав слога (ако је крајњи) — на отвореној ултими дужина се слабије чува него на затвореној;

³ О овоме в. Ивић et all. 1997: 473.

⁴ Словне скраћенице које на карти представљају имена села јесу: А — Арадац, Б — Бегеч, БА — Банатско Аранђелово, Бк — Биково, Бт — Батајница, БП — Бачка Паланка, Бш — Башаид, Бг — Белегиш, Бк — Беркасово, Бљ — Больевци, Вр — Врдник, Гл — Голубинци, Г — Госпођинци, Д — Дероње, Дб — Добрица, Доб — Добановци, Ђ — Ђала, Ж — Жабаљ, Жт — Житиште, Зм — Земун, З — Зрењанин, Ит — Итебеј, Ј — Јазак, ЈТ — Јаша Томић, К — Каћ, Ки — Кикинда, Ко — Конак, Л — Лединци, Лћ — Лаћарак, Ме — Меленци, Мо — Мокрин, Mr — Мартинци, Мш — Монштор, Мћ — Моровић, Нш — Нештин, НБ — Нови Бечеј, НС — Нови Сланкамен, НМ — Ново Милошево, Пг — Параге, П — Пачир, Пл — Платичево, Р — Рума, Рв — Равно, Сн — Сад, Снт — Сента, Сф — Сефкерин, Сб — Србобран, Смб — Сомбор, СЦ — Српска Црња, Ст — Стапар, СБ — Стари Бановци, Т — Томашевац, Тр — Турија, Ф — Фаркардин, Цп — Црепаја, Чл — Чалма, Чн — Чента, Ч — Чуруг, Чћ — Черевић.

⁵ О томе в. Поповић 1968: 29.

⁶ О утицају румунског и мађарског језика на тенденцију јачег скраћивања послеакценатских дужина в. Ивић et all. 1997: 476–478.

⁷ О овоме в. Николић 1964: 214, 227 и 371, Поповић 1968: 29 и 95, Ивић et all 1994: 115.

⁸ Ивић et all. 1994: 95.

3) квантитет претходног слога — скраћивање је радикалније иза дужине него иза краткоће;

4) тонска природа претходног слога — дужина се пре скраћује ако јој непосредно претходи силазни акценат.

Ради се, заправо, о тенденцији уклањања квантитета са крајњег слога у речи као и о избегавању нагомилавања дужина. (В. Ивић et all. 1994: 95). Ако се узме у обзир и чињеница да је у новоштокавском тон слога непосредно иза узлазног акцента виши од тона у осталим слоговима јасан је и утицај чиниоца под бројем 4. Ако се томе дода да је до новоштокавског преношења дужина иза узлазног акцента носила акценатски удар постаје јасно зашто је данас у том положају дужина најотпорнија.

Генерацијска припадност је и овде често одговорна за чување, односно, губљење дужина иза акцента. Скраћивање послеакценатског квантитета је процес који траје и оставља за собом видне резултате. Млађа (градска и сеоска) популација свој изговор прво коригује уклањањем дуге неакцентоване прозодеме. Све три поменуте монографије доносе грађу из почетка педесетих година и прецизно бележе квантитетске опозиције после акцента. Врло је вероватно да би се данас, пола века касније, у истим селима, осетила (знатна?) разлика.⁹

Мора се узети у обзир и говорни темпо. Ако је он спорији, дужина има више шанси да се одржи и обрнуто.

Реченична интонација¹⁰, као и близина градских центара, такође, условљава утирање квантитетских опозиција у слогу иза акцента.

Судбина првобитно дугог слога иза акцента може бити тројака:

- 1) или се он скраћује,
- 2) или остаје нескраћен,

⁹ О уклањању дуге неакцентоване прозодеме међу млађом популацијом в. у раду Драгољуба Петровића *Фонетика* (93), објављеног у књизи *Српски језик на крају века* под редакцијом Милорада Радовановића, Београд, Институт за српски језик САНУ, Службени гласник, 1996, стр. 201.

¹⁰ Позивајчи се на рад Павла Ивића и Илсе Лехисте, *Прилоги исчишивању фонетске и фонолошке природе акцената у савременом српскохрватском језику II* (Зборник за филологију и лингвистику VIII, Н. Сад, Матица српска, 1965, 99–111) Марија Шпис констатује: „Дужење кратког (= послетоничног) слога изразитије је у речима крајње нефиналне клаузе, него у онима на kraју реченице.“ (Шпис 1991: 573). Ауторка наводи даље да се у говору Парага неакцентована дужина изазвана реченичном интонацијом јавља у финалном положају у реченици и у позицији кратке нефиналне паузе, тј. испред зареза и две тачке. Пошто се ради о факултативним и секундарним дужинама које се могу срести и у другим деловима Војводине, нећу их посматрати као дистинктивне за говор у којем су забележене.

3) или се у изговору једном скраћује, а други пут не (појава факултативне дужине).

Фонолошки и морфолошки услови (појединачно или комбиновано) одређују да ли ћемо имати дужину, краткоћу или факултативну дужину у неком примеру.

У грађи, пре свега из Баната и Шајкашке, наилазила сам и на примере са факултативном дужином и полуодужином. Факултативни изговор дужине посматрам као факултативно остварену квантитетску опозицију, а полуодужину као окзионалну варијанту дужине. Оба феномена обавезна су у процесу скраћивања дужина који има пуног замаха у посматраним говорима.

Исто тако, треба имати у виду и да се дужина лакше губи ако је удаљенија од акцента, тј. да се од две дужине губи она која није непосредно иза акцента (нпр.: *кòсом*, *мàрамом* и *стòлѝца*).

3. У циљу прецизнијег прегледа квантитета иза акцента користићемо се цифрама којима се означава положај неакцентоване дужине у речи¹¹:

- 1) иза неузлазне дужине у отвореном крајњем слогу (*мázī*),
- 2) иза неузлазне дужине у затвореном крајњем слогу (*râdník*),
- 3) иза неузлазне дужине у унутрашњем слогу (*râdníci*),
- 4) иза ' акцента у отвореном крајњем слогу (*áříiū*),
- 5) иза ' акцента у затвореном крајњем слогу (*áříiim*),
- 6) иза ' акцента у унутрашњем слогу (*stáváňe*),
- 7) иза неузлазне краткоће у отвореном крајњем слогу (*víddí*),
- 8) иза неузлазне краткоће у затвореном крајњем слогу (*öblák*),
- 9) иза неузлазне краткоће у унутрашњем слогу (*öbláka*),
- 10) иза ' у отвореном крајњем слогу (*sèdí*),
- 11) иза ' у затвореном крајњем слогу (*jùnák*),
- 12) иза ' у унутрашњем слогу (*dèvôjka*).

ДУЖИНА У ОТВОРЕНОМ КРАЈЊЕМ СЛОГУ

Отворена ултима најподложнија је скраћивању (в. горе).¹²

4. Положај 1

а) ^ - > ^ ~: *сíрам лáмíé* Доб Пг, без *májké* Ж Г Ч Пг, *брáhá* Ф Ки, *gázdá* Ит, *шéсíй* *dláká* Гл, *йúно бýльá* Ж, *двádes kílá* Р Мо Сн,

¹¹ Ивић et all. 1994: 97.

¹² О овоме в. Николић 1964: 228–9, Поповић 1968: 79, 80 и Ивић et all. 1994: 98.

краба Пг, күћа Ж Г Ч Пг, меса Ч Г Ч Пг, рага Ж Г Ч Пг, слава Г, љене Гс Г, љеви Пг, бељ шећер Сн, бељ Пг, бељ гађе Мо, вожњо Пг, долња осовина Чл, жути ѡтакне Мћ, задње време Чл, задњи јути Чр, зимње Ф, зимскоб доба (често)¹³, леви Ки Сн, йарно Пг, ствари Гпл Пг, целу ноти Чр, црни лук (свуда у Срему), црна каша Ки, црне косе Мо, јрви Мо Пг, шеснасто Мо Пг, шеснасто динара Ж, бира Бш, веже Р, вратни Пг, гаче Бш, гура Р, даци Т, додје Доб Р Т СК Ж Пг, дуба Пг, јави Доб, јавља Ит, каже Ф Пг, крене Пг, кући Р Вр, љуби Пг, ључи Мо, мори Гл Пг, нађе (свуда у Срему), нема НС, јути Ил Пг, прича Пг, пружа Ж, ради Гл, руча Пг, сади Км, сијава Доб Гл Пг, чува Пг, вичу Пг, додју (свуда Срему) Ф СК Пг, каснује Пг, нађу Пг, радије Пг, ране Ж, скрче Ж, скрнује Пг, вуко К Ж Г Ч, скрјо Ђ, шуко Вр НБ;

б) — > — ^: задругарка К, урошићиња К, каратиња К, лађица К Ж Г Ч, најничарка К Ж Г Ч,¹⁴ најничара К Ж Г Ч, најничарки К Ж Г Ч, иситошћињера ко девојке Сф Мо, авејти Гпл К, аљинија К, ајосијола К, бабица К, бирџиџа Чћ, бисерка К, букава К, вишанија Бш К, већака К, јеши годинија Гл Р, чејирдез годинија Бђ Mr, груђава К, грјеменова К, гусајка Гл К, гуслаја К, динарија Р, шес динарија Гл, ђутурчијара К, седамнајсии џељада Гл, ис кајарне Р, арењија К, белејскија Мо, из бирџиџа Чр, ждребадија К, зеџија К, јасалаја К, јутија Гл Р, кандилаја К, каратија К Ж Г Ч, коњаца К, котиловаја Бт, крастијаваја К Ж Г Ч, креветија К Ж Г Ч, крушија К Ж Г Ч, лакшија К Ж Г Ч, лејшава К Ж Г Ч, иедес лимарја Р, чејшир месецја Р, морака Бш, мотикака К, мрмолака К, мусијара К Ж Г Ч, осам најделија Вр,¹⁵ најколко најделија Р, седам најделија Р, обријанија К, ѡтакнаја К, маљо драја К Ж Г Ч, иесама К Ж Г Ч, ислобова Mr, идричијара К Ж Г Ч, ирдијисли К Ж Г Ч, јушака Ф К, рашалња К, седалаја К Ж Г Ч, следованија Вр, смокава К, снодијова Л Чр, спрехака К, било је дни стилнија Ж, шикава К Ж, рбијова Чр Бт, трешанија К Ж Ч, седам хиљада Гл, царовија К, Циганки К Ж Г Ч, ћушака К Ж, чејшака К, од чокотија Вр, бицићија СК, бичића К, боговија К, брадавија К, брезобразнија К, виљушака Ф, виљушака К, виноградија Вр Ск, брез гаћа Ф, граничијара К, девојака Ит СК К, чејир-иетија девојчија Р, брез дјеловаја Ј Ж Ч Г, дланова/длановаја К, из Добановаја Доб, друмоваја К, Ерцеговкија К, лубенија К, лубеничијара К, Миланке Ј, мишевија Ј, мотијија К, најоличараја К Ж,

¹³ У Николићевој студији јави се понекад уз пункт ова одредница без прецизног територијалног одређења као и свуда, што упућује на максималну територијалну заступљеност.

¹⁴ Б. шта се о овим акценатским ликовима каже у Недељков 1984: 295.

¹⁵ Уз овај акценатски лик Николић, као равноправну, даје и варијанту са две послеакценатске дужине (осам најделија).

Банаћанă К, бе́ссоба К, бу́балы́ца К, Врдни́чанă Ј, зáглавакă К, закéрала К, заминдрáвайă К, Лéдинáца Ј, Лíчанă К, на́лычја К, на́меснýка К, и́рэзимења́кă К Ж, ра́скрихă К, ри́шбовă К, сáшбовă Ј, брéз сóница Сн, чéснициă К Гл, ис Пáланкé Пг, од и́йүшкé А, из и́рквë К Пг, Црногóркë Пг, и́рлийкă J,¹⁶ и́рёноса́ца К, реза́нчихă К Ж Г Ч, скáкалиши́йă К, и́ркалиши́йă К, од сáпра́не ѿ́ши́ашă Доб, учийе́льицă К Ж Г Ч, чéсни́ти́стий К, шарами́довихă К, вéчёрни К, вóжничкă кáсарнă Мh, вóлбóвскă кóла Чл, гáздинскă Гл, из гáздинскé кóхе Гл, го́сийнскă Ит, грчáнску сáницу Мh, дóмáти К, јесéнь К Ж Г Ч, и́йроши́та́нă Пг, и́кокóнă Пг, рáштарскă Пг, свéчáрску СЦ, сéвёрни К Ж Г Ч, сéлья́чкү Пг, сирдáйи́нскă Гл, сáйинскă двóр Л Mr, ўцрви́янин кóйус Мо, црёна́јскी Ф, и́ётнáј-стéе гóддине Бш, дéвéтий К Ж Г Ч, десéтий К Ж Г Ч, једа́нáјстó Ј К Ж Г Ч, чéтвéтий Пг, дóбийва А, донéсивă Цп, зáшвáрра Пг, и́звéрнë Доб, и́зглé-да Вр, и́здáје Пг, и́зи́хе Вр, куку́рече Ф, нé мрсий Т, нé илáти Пг, нé скü-да Пг, о́крéнё Доб Р, о́крéхе Ит Сф Мо, и́йрáлья Гл, и́йрскă Пг, и́дзнáје Гл Л Чр, и́онáши Пг, и́йрскă Вр, рáзглéда Пг, ўзáймь З, ўйи́ше НС, зá-бáви́ду Бш, зáври́ше Пг, и́звáдё Чл, и́мáдё (често у Срему), кóйу́жеду К Ж Г Ч, нé знáдё Мо, нé шáжу Ит, и́шслóжкé Пг, и́дзнáју Чр, и́рвáти́ш Пг, сáрёмáдё Л Чр, сáрёмáдё Бт Чр Чл, ўвáти́у Mr Сф З, ўтекнáдё Чр, дóбу-ко Гл, и́дрáситó Пг;

в) " - - > " - - : гóддинă Р, и́мáдё (често у Срему),¹⁷ лéбóвва ЈТ, дра́ја Т, вéхакă Ит, гóддинă Ит Сф Т Сф Бш, кра́јцáра Сф, дóбиједу ЈТ, нóсайду Дб Т, скýйиду Т;

г) ^ - - > ^ - - : брáвáцă Чл, вáлья́ка СК, врáбáцă Ј, седамде́с мéшáрра Бj, Кáрлóвцă К, крýвáцă Бj, лáнáцă Мh Т Ф Бш СК, мáлáцă Ж Г, Нéмáцă Бль Бт Ж Г Ч, и́рáвáцă К Ж Г Ч, рáдийна Ж Г Ч, свíра́цă Ит, Србáлья СК, чвáракă Вр Ж Г Ч, члáнáкă Mr, зáдáни Мh, дóхéдё Р, кáжéдё Сф СК, кóйдё СК, нéмáдё Т, рáдийдё Гл, чўвáдё Сф;

д) ' - - > ' - - : юма свóга ўйрáвникă Гл, арéндáшорра К, Да́лмáти́нáцă Ф, кóмáра́цă Ј, черес кóмáра́цă З, мýши́кáра́цă Р, на́ви́ж-ти́акă К, осáрвáцă К, и́йчéти́акă К, завáривáдё Сф, и́звáдёдё Бт, на́ни-жéдё Т, и́йjúчёдё Т, и́рёскáчёдё Т, и́рдомéнёдё СК, рáзбијáдё Гл, ўвá-ти́дё Доб, ѿ́ши́я́вадё Гл.

Одвојено се могу посматрати вокативи типа *Бóрð* Ит Ж Г, *Сéјð* Ит, *Пáјð* Ит Ж, *Нáдð* Ит Ч, где се не ради о старој вокалској дужини (наставачког -o) већ о експресивном дужењу ултиме у довикивању. И у примерима двéстó СК, и́ётнáј НБ СК Ит Г, и́шситó Сн Ч Г сложенице чувају, делимично, аутохтони акценат својих сраслих делова.

¹⁶ О природи овог акцента в. Ивић 1991: 285.

¹⁷ Ово су варијантни облици са и́еи́ш гóддинă, и́мáдё.

5. Положај 4

а) код Аце Мо, из бáшиће Ф, из бригáде Снт, тиетка Бýле Мh, Вáсе Г, осим вóјске Ф Мо, из вóјске Вр, деда Мýхе Мh, голубóва Ф, дръва Р, до юочéтика зýме Доб, бóји се зóље К, од Лáзе Г, код Љýбе Ф, Пéре Ки, коtи ћóиे Пг, од тиети јуће Р, рóде Ж, рóке Пг, бéле свáле К, снáге Пг, оти Сóке Мh, са сиpáне Р Мh З Г Пг Б, Тóме Г, ђма тиpáве БП, тиуѓе Пг, иза Чике Мh, бичáди Бш, бомбóна Гл, вóда Б, виногráди Доб Чр Нш, гавранóва Чр, са грáна Ж, гуштића (свуда у Срему), дáна Мh Г, дарóва Mr, пèтнијај шеснáјс дýша Доб Р, зецóва Ит, јабланóва Нш, Јевréја Р, керóва Мh, колáча Пг, кóња Л Чр Чh Г Снт, двáнëс крстиा Сф, крстиा Чл Л Чh, крујакóва Мh, Мацáра Р, седамнáјс месéци Вр, момáка Бт Л Чр Р, нóга Ж Б, без нóгу Доб Ж, нумéри Бљ Л Чр, обичáја Л, овáца Гл, отиáца Чр, тачића (свуда у Срему), тланíна СК, пешикýра Ж Пг, трасициа (свуда у Срему), тилића (свуда у Срему), тиуѓи Г, сáти Г, сваtибóва Мh, свýња Мh Нш Б, сестиáра Мh, синóва Бт Бђ J Сф Г Б, случаéва Л Бк, сноýа Доб Чр, Србá Р, сви сиpáна БП, судóва Л Чр, од ћебáди К, ћилимóва Нш, ћурíћа (свуда у Срему), фáти Кi Г, Хрвáтиа Р, од оне сиpáне Пл Нш, чойорéва Бт, Швáба Р, шешиýра Мh, Шокáца Чр, бéли Гпл СК, лéни кáмëња Гпл Т, цéли мëсец Ит, врéди Р Г Пг, врýшићи Ж, врýше Р, глéди Г, дáје Доб Чр, дрéчи Мо, жíви Р Мh Г Пг, кíйи Бш, мíри Мh, мрзí Г, оврýше Ж, тáсе Р, тиýри Пг, тléви Ж, тирглéди НБ, рáсиће Вр, сéче Сб, тиpáи Р, ћуѓи Мh Г Ч Сб, укрáде Доб, цврчи Ит, цýри Ж, шéни К, врéду Сн, врýку Сф, вýку Т Ж Г Б, глéде (често у Срему) Г, глéду Кi, дáду Бк Мh Пг Б, дáју Чр, довýку Ф, дрéчу Кi, знáду Пг, крáду Пг, тáсу Г, тодвикýву СК, отиúку Пг, сéку Ф Кi Мо, сiáсу Бђ, тиpéсу Г, тиуќу Мh Г Пг, бýкно Г, вýко Ф, дариóво Гл, завéзо ћ, избегáво Пг, исийисо Пг, кáзо Ф СЦ Р НС Г Пг, мáно Ф, мóро Бг Вр Мh НБ Г, наðо Мh, огрно Бк, окрéно Бг, тиýко Пг, токáзо НМ, тиосрно Гл, тиодáво СК, тромéно ЈТ Кi, тричо Мh, рóчо Г, ужíво Г, чýво НБ;

б) брáздë Ст, глаvë Ст, од чејрнáјс дáна Р, зýмë Ст, тиакéтић кéрмë Мh, кýмë Мh, код мајкë Мh, маtiпýрë Ст, тиivë Ст, рáнë Пг, Сávë Мh, тиетка Сиpóјe Мh, Трýлë Мh, шиpýрдлë Мh, браóвà Пл, бýвà Смб, вагонá П, ђоtиpеба вóјскë Лh, врстиà П, гласóвà Ст, дáна Р Мh Пг, дасакà Смб, дýшà Д, земáњà Мh, зеcéвà Мh Бк, зечéвà Пл, jáјà Ст, квадраtià Ст, колáчà Лh Пг Сц, колéгà Смб, конáцà Пг, крмáкà Д, крстиà Бк, курјакóвà Сц, курјáцà Д, лéхà Смб, лýдù Мh Д Сц Ст П, код мајкë Мh, заробљеникà Мh, колáчà Мh, комáдà Мh, месéци Д, мiliјóнà Пг, краhи нóгë Mr, одликовáњà Смб, тárп Ст, тиерсóнà Ст, до тиéшà Сц, тиешкирà Гпл Мh, товереникà П, сiô тиуѓà Мh, рéчà Сц Ст, салáшà Ст, сáти Д Мh, свечáрà Мh Пг, Сéлë Вáрмеђине Лh, сестиáрà Мh, свýњà

Пг Д Мѣ, синовѣ Д, слаїкішѣ Д, код дрѹги слѹгѣ Лѣ, снаја П, сноїа Бк, снеговѣ Бк, сресїава П, шањирѣ Гпл Лѣ, һилимовѣ Mr, сѹда Пг, ујаќи СЦ П, ўсїа Ст, фудбалерѣ Сц, зрнастїе хране Гл, Хрвайа Мѣ, цвеїтова Мр, цигарѣ Мѣ, алეтиени үреїа Сц, о-чена Мѣ, макнє содѣ Пг, үрни Ст, оврїшѣ Д, сече Ст, сїасе Бк, һуїши Ст, врїшѣ Ст, вуїчѣ Мѣ, гледи Пл Чр Mr Чл, даде Mr Мѣ Бк, жиїви Ст, знаде Мѣ, навуїче Мѣ, озебе Мѣ, сїасе Бк, һуїши Мѣ, врїшї Лѣ, гледе Mr Ст, дади Нш, дади Чл, жиївѣ Ст, знаду (свуда у Срему), не смеду Ст, үасу Лѣ, үаку Мѣ, үеїшо БР, округо БП, вико Пг Д, дариво Тр, диро Сб Б, забрањиво Б, зайнисо Смб, зайнито Сб, извињаво Пг, изгледо Г, казо Гл Мѣ Смб П Тр, кошишо Лѣ, крене Б, крѣчо Тр, моро Мѣ, наийисо Пг, одувано Тр, окунитро Пг, үисо Сб, үитиши Лѣ, үлатиши Лѣ Сб, үойисо Пг, үосмашро Пг, үоцењиши Мѣ, үредвиши Мѣ, үрошипериши Мѣ, үричи Рв, үромено Сб, үрбобо Сб, расијаро Гл, ручо Пг, сїардадо Мѣ, фанишазиро Сц.

6. Положај 7

а) " - > " : код бâбê Мh, нêмам бригê Пг, код Вêрê Мh, у мог дêдê Ф, код дêдê Пг, код кûхê Мh, ѫола лîйшрê Мh, код мâmê Мh, до ѫлëвë Мh Ф, рëиê Мh, од шêшикê Мh, двê шинê Ит, нôгû Гпл Бh Мh, нê-кîй Мh Пг, нâший Пг, свâкîй Пг, Бâдñий дân Т, бôжай Пг, вëсô Гл, жëн-скîй Мо, крашкîй нôгу Л, ѫрâвîй (свуда у Срему) срëскîй СК Пг, бôль Сн Пг, вëкîй Мо Пг, вîшиш Мh, дâлье Пг, дôжсé Пг, жçуhê СК, мëкиш Мh, млаhий Пг, лëйчîй Ки, лëйчê НБ, лëйшê Пг, дрûгîй Ф Мo Мh, дрûгô Мh, ѫрêhê Мh, ѫрêhûй Ки, бâци Пл, бôрê Доб Бт Вр Чр, бриjе Нш, вîдй Мh, вîсîй Доб, вôлë Т Сф Ф, врâhâ Доб, глëдä Бт Чр Пг, дëнê Ж, дëрê Гл, зâзrê БА, рkкhê Чр Л Чh, ѫгрâ Пг, ѫмá Доб Гл НС, ѫдë Доб Гл, кô-иâ (свуда у Срему), кôсîй Р Ж, кûвâ Пг, лëгнê Бh Вр Чр Чh, мëhê Гл Ж, мôжсé Бг Р Мh, нôсîй Бш, ѫâдä Пг, ѫâdnê Ж, ѫёвâ Гл Сф, ѫлачê Вр, ѫôчнê Ж, ѫёкнê Мh, ѫёцâ Пг, рôдй Доб, сëднê Бт Пл Чh Мh, сëhâ Пг, сîйâ Ж, сîсâ Доб Р, скôчîй НМ Мh, слâбîй Пг, срêhê Мh, сîшанê Гл, шê-рâ Ж Пг, ѫрêбâ Ж, хrжсé БА, чîсшай Мh, чүjе Пг, шайдhê БА, бôрû Доб Чр, вôлë Вр, гâзë Лh, дëнû К Ж, дëрû Мh, знаjû Бль Доб Чh Мh, ѫгрû Ф, ѫдû Бль Бт Mp Мh, ѫшшай Мh, кôсîе М, лëгнû Бh, мëшнû Доб, нôсê Ж, ѫрâвë Мh, шайльû Л Чр, бëжсô Пг, вîксô Р, глëдô Пг, ѫэнô Мh, кûвô Мh, лâгô Гл, лëжсô Пг, мôгô Р НС, ѫбрô НМ, ѫднô Гл НС, ѫрô Бш, ѫрôдô Пг, сëjô Ф, сëкô Ф, скîнô Р К Ж Ч Г, слâгô Мо, смîjô Мh, сîшиgô Р, ѫрêбô Бг, ѫзö Вр Лh, кôлкô Мh, ѫолкô Мh, ѫндâ Гл;

згрàдë Мh, ѹòла кïлë Пг, ѹеëш лïйтары Пг, ѹсшë Гл, ѹсшë Пг, мүшкó Пг, нёкù Пг, нёкó Пг, ѹрёшлë гëдине Пг, ѫолкë Пг, ѫолкó Пг, бôлье Мh, дрùгë Пг, дрùгò Пг, вïдë Гл Мh Пг, ѹмá Р Вр, јëдë Пг, кôйä Бк, күйи Пг, мëшë Лh, Ѹдë Пг, ѹуçа/ ѹуçа БП, ѹуçа Лh, сëднë Пг, сëјë/ сëје

Гл, сийа Вр, спрѣхѣ Мѣ, шрѣбѣа Пг, чѣка Лѣ, дајиѣ Мѣ, ѩдѣа Пг, шлѣчї Пг, ѩо звѣа Пг, ѩрѣдѣа Лѣ, Ѣзѣа Лѣ, ѩндѣа Гл Лѣ Пг, ѩдѣклѣа Пг.¹⁸

б) " - > " - : балегѣ ЈТ, осамдѣсей и шри гѣдинѣ Зм, дѣвѣ гѣдинѣ Доб, шрѣнайсїе гѣдинѣ Р, гѣдинѣ Ј, ѻма дѣшленѣ Гл, од зѣовѣ Пг, мѣшерѣ Мѣ, Пѣзовѣ Мѣ, нѣма ѩѣтреѣ Пг, кош сїаницѣ СК, и сѹве флѣкицѣ Доб, бѣжијѣ Мѣ, вѣликѣ Пг, краѣвѣи Ф, ѩдорскѣ Пг, ѩољоїрївредни Пг, сїараки БА, ѩбадвѣ СК, вѣрујѣ НМ Пг, набијѣ Мѣ, нѣ идѣ Пг, ѩдїијѣ Вр Мр, сїакријѣ Пг, ѻшијѣ Ки, глѣдају Ж, ѩдбијѣ Пг, кѹвају Пг, кѹцају Пг, ѩакују Мѣ, ѩокријѣ Мѣ, ѩдїијѣ Бт, ѩуцају Мѣ, сїрѣмају Бт Л Чр Мр Чл, шїерају Мѣ, ѩдїринѣ Мѣ, кѹиовѣ Пг, ѩреоїшѣ Ф, сїановѣ Пг, шкдловѣ Мѣ, до Ѣвечѣ Доб.

в) - > - : кѡд бабѣ Мѣ, из бањѣ Пг, ѩрикѡ барѣ Мо, из Боснѣ Пг, до гѣлијѣ Вр, ѻма електичарѣ Гл, зѹбачѣ К Ж Г Ч, од кѡлебѣ Доб, ис кочинѣ Ф, окѡ кравѣ НМ, курузозвинѣ Гл, кѡш кућѣ Пг П, кѡд кућѣ Пг, кѡд мамѣ Пг, у Немачкѣ Пг, од ѩаїрикѣ Мѣ, ѻуни ѩрашинѣ Гл, из Румѣ Мѣ, из школѣ Пг, ѻеговѣ Ме НМ, кѡд наше Мѣ, бѣжишнїй Ки, вѣликї дѣр Чр, дїнашињѣ Ф, дївенї Л, дѣбелї Л, дѣбелї Мѣ, дїубокѣ НМ, дїубокѣ Чл Пг, дїугачкѣ Чл, мѡмачкѣ Л, нѣмачкѣ дѣца Пг, ѻеченѣ Пг Снт, ѹ ѩредњу сѹбу Пг, свѣкровскѣ часїи Л, Ѣзани крај Чл, шїрокѣ гѣће Мѣ, весѣлијї Пг, сїаријї Пг, ѩднесѣ Бт Чр Мѣ, заштакнѣ Бѣ, избавијї Мѣ Сб, кѣлемї Вр, наденѣ Пг Мш, намирује Р, наїравијї Мѣ, нѣ берѣ Бт, нѣ бидѣ Ф НБ, нѣ видї Р, нѣ волѣ Мѣ, нѣ косї К, нѣ ѻерѣ Чр, нѣ сећа Пг, нѣ ѩреба Пг, ѩберѣ Доб Бт Пл Вр Сб, ѩкоїа Ф Бш Пг, ѩиерѣ Мр, ѩсїане Ж, ѩитима Мѣ, ѩикинѣ Ж Г Ч, ѩомогнѣ Доб, ѩосвађа Пг, ѩосиса БА, ѩитарї Вр, ѩашаље Р, ѩротаднѣ Ж, ѻватијї Бт Пл Мѣ, Ѣводиј Гл, Ѣдариј Ф, Ѣзоре Пг, Ѣмориј Мѣ, Ѣсїаје Пг, Ѣшекнѣ Доб Л, б҃аџају Ж, ѻмају Пг, кѡиају Доб Бт Р Вр Мр Чл, нѣ смеју Мѣ, ѩберуј Бѣ Бк, ѩкоиају Бт Чл, ѩиеруј Бљ Чл Чѣ, ѩтерају Мѣ, ѩитимају Мѣ, ѩознају Бт Мр, ѩосїаве Ж, ѻватије Бт Чр, Ѣсїају Пг, Ѣшекнї Л Мѣ, ѩочекој Мѣ, ѩашајија Доб Пл Мр Чр Мѣ, ѩизбегој Пг, ѩсекој Пг, ѩшиниј СК, ѩогиниј Мѣ, ѩосијој Пг, ѩрибегој Пг, ѩротнашиј Нш, саћекој Ф;

Дужина иза неузлазне краткоће којој претходи краткоузлазни акценат, забележена је у Пг (у југозападној Бачкој), Мѣ и Лѣ (у западном Срему):

¹⁸ Факултативност ових дужина мора се схватити врло условно. Први пример је из текста који представља спонтано приповедање испитаника, док је други из на-кнадног читања истог текста. Стога, сматрам валиднијом прву варијанту (обично са дужином). В. Секулић 1981: 107–306.

слàнинè Пг, гòвеђù Пг, лòвачкè чàраиè Мћ,¹⁹ имùћнијù Гпл Пг, нè могù Пг, дòлазù Мћ, дòчекаù Мћ, нè јтребаù Пг, дòйвораù Пг, јлаzù Мћ, дòносé Пг, дòчекоù Лћ;

г) ' - > ' - : од јрљаvшишнè Гл, брез рàзликë Мо Сн, добујајù Гл, дрýајù Мћ, лýајù Пг, мóрајù Пг, наличиј Ит, њýајù Мћ, юогреvвајù Р, јрепричáвајù Мћ, сирдајù Р, јучедù НМ, убýајù Пг, ошýриликë Ј.

У Пг забележен је пример афшóбуска, у којем се чува дужина. Могуће је да се ради о дужењу вокала пред енклитиком која није дата уз пример или о последици реченичне интонације.

Цео Банат, већи део Бачке (углавном њен источни и североисточни део) као и источни и североисточни Срем не чувају квантитет иза акцента у овом положају. Само у неким пунктовима (Гл Вр Мћ Лћ Пг) јавља се спорадично дужина у различитим морфолошким категоријама, и то непосредно иза краткосилазног акцента и неузлазне краткоће ако јој претходи краткоузлазни (в. 7а и 7в).

Посебно ће се посматрати примери вокатива са дугим крајњим слогом:

дёцо Р, дöдолё СК, Дáница Ит, Дràгица СК, Лёйосава Ф, Нíколај Р, жéёнö Ж Г Ч, Гòрдана Ч Ж.

У примеру јјдё! Р (у узвику за подстицање) дошло је до емфатичког дужења крајњег вокала.

7. Положај 10

а) кàбò Сб П, кòйò Пг, јòсò Пг Д Р, јосле бòрбë Лћ, бùрë Мћ, сирёмио вòдë Р, Црне Гòрë Мћ, дворанë Мћ Ст, чётворо дёцë Лћ, ўмам мàл жиvинë Ст, зёмљë Р Мћ Лћ, злаининë Мћ, јрë зòре / јрë зòре Вр, сёсёрë Мћ, исёод рёкù Гл, рёкù СЦ Ст, слùгá Гпл Ст, слùгë Мћ, онà Мћ Пг, онù Мћ, онò Мћ Лћ Пг Д, онù Гпл Пг, ёвà Пг, ёвë Мћ Пг, ёвë Мћ Пг, зёмљë ёвë (песма коју пева дете од 5 година) Вр, ѕисто и ёвë Р, ёвë Рв Пг, ёвë Гпл Р Мћ Пг, кòјù Пг, свùмà Мћ, Вајскá Д, дёбò Мћ Лћ Тр, дòльнà сёла Чл, од жéнскù Лћ, земљанù лàнци Чл, кòжсу крајкù Мћ, крùйнù Чл, мёснù Лћ, грàд мòрскù Вр, ёштарù Гл, ёольскù јò слови Гл, јријаtшельскù Лћ, грàд рùскù Лћ, свùньскò Д, јврдë Гл, јёшкà врािша Мћ, јуђù Гпл Пг, чојàнù јрслуци Чл, јёднò је јёднò Гл, бेrë Вр Мћ Бк, бùдë мòгло Лћ, вàльà Р Мћ Д, не вàльà Бт Мћ, гòрë љеh Лћ, довèдë Мћ, дòдà Мћ, донèсë Мр Чл Мћ Бк Лћ, мòго да дòрë Смб,

¹⁹ Примери овога типа потичу из Моровића и Лаћарка у западном Срему и не иду у прилог Николићевој тврдњи да „кад није непосредно иза акцента, дужина се у целом Срему у последњем отвореном слогу губи“. (Николић 1964: 228)

задржан Мѣ, засићи Доб, звони Лѣ Пг Ст, здвоји Вр Мѣ, ивѣра Ст, ѹдеји Пг Ст, изнѣсѣи Мр Чл Мѣ, ѹмѣа Гл Мѣ Лѣ Д Ст, исијећи Мр Мѣ, кота/котаји Бк, кушиља Ст, лежи Мѣ Пг, манка Ст, обери Мѣ, обећиа Мѣ, обријеји Чл Мѣ, одвѣдеји Пг, однѣсѣи Лѣ, оилећи Мѣ, иојаја Мѣ, ионесеји Бт Бѣ Чл, иостијоји Мѣ, иошћијеји Ст, ирећији Мѣ, иродаји Мѣ, сеђији Мѣ Пг, смрдији Мѣ, сићији Мѣ Пг Ст, шећији Мѣ, увѣзеји Доб Чл Мѣ, угејаша Мѣ, ѹдаји Мѣ, унѣсѣи Мр Бк Чл Мѣ, ѹчији Лѣ, чићији Пг, бѣжеји Р Ст, бѣреји Доб Л, бѣјеји Мѣ, болуји Мѣ, донесеји Доб Мѣ Нш, здвуји Ст, ѹдеји Мѣ Ст, изнѣсеји Мр Чл Мѣ, однѣсеји Мр Лѣ, оилећији Мѣ, ѹијуји Доб Л, смјејији Бк, смрдеји Мѣ, унѣсеји Пл, ѹчеји Лѣ Ст, волоји Мѣ Лѣ Сб Пг, додијоји Мѣ, додијоји Вр Мѣ Лѣ Сб Пг Тр, здайоји Лѣ, игроби Пг, изајаји Доб Мр Мѣ Пг Смб, изјумоји Сб Ст, ѹмоји Мѣ Лѣ Пг Сб Рв Б, ѹскоби Лѣ Сб, ишиоји/ишао Вр, ишиоји Вр Мѣ Лѣ Смб Б, нестиоји Смб, додбоји Тр, остиоји Мѣ Пг Ст Тр, дашиоји Пг Рв, Ѹчоји Гл, Ѹшиоји Лѣ, ѹјоји Гл, ѻослоји Смб, ирињоји Пг, ирињоји Пг, иронијоји Мѣ, иродаји Мѣ Ст, свјуд је иродаји Лѣ Смб, разбодоји Пг, снајиоји Пг, ѹвдоји Мѣ, ѹстидоји Мѣ Тр, ѿшиоји Сб Пг, вакоји Мр Мѣ, вакоји Мѣ, здайоји Мѣ Ст, кадаји креји Гл, кадаји Мѣ, колукоји Мр, наќеји храбреји Лѣ, овакоји Бѣ, онакоји Мѣ, садеји Пл, шакаји Мѣ, шакоји Бль Бѣ Мр Мѣ, шолијоји Мр Мѣ, наќоји Пг, овакоји (свуда у Срему) Пг, шолијоји Пг, шакоји Пг Д, ѹрваји Лѣ;

б) кадбоји СК Г, ѻоскоји Гл Ф Ки СК Г, из Ѣдеји НМ, волдеји Доб Р Мѣ К Ж Г Ч Ф Ки НМ Сн Сц Б, до Госијоји НЕ Ф, девејији Л, дечеји Доб Мѣ НМ Г Пг Ст, до жељеји Сф, жељеји Р Ф Г Сц, живији НЕ Мѣ Сц, земљеји Р Т Ф Ки Сн БА СК Пг Ст, из једне лозеји Сб, с десне ногеји НС, с ногеји Сц, ројеји Сц, ирекоји рукеји Мо Сн, сећијеји Г Сц, снајеји Мр Бк, чокотији Бк Нш, чотијорији Бѣ, шварглији Сц, шећеји/шебеји (свуда у Срему)²⁰, котији Ф Ж, мояји К Ж Г Ч, од онеји К Ж Г Ч, свеѓаји Мѣ, својији Гпл Мѣ, когаји Мѣ, шакеји СК, из двеји З, из ѻији Бш, шакији Мо, кояји Сн, оији швојији СК, дебоји Гл Ф Г, деснији Ки, на дивљеји Вр, земаљскаји Пг, јагњећеји Нш, јарећеји Мѣ, кумовскији НМ, ѻилећеји месоји Нш, сићији сираџи К, нѣмаји сићији ѻајрике К, колачији слаткији Вр, ѻхуји Р, бајаји Р Ж Ч, берији Бт Чл, бодеји Сц, бријаји Чр Жт, не ваљаји Чр Пл Л З Р Б, вељији Ф Мо Сн, венчакији Бг, влатији Бш, вршеји жијијоји Лѣ, грѣбенеји Пг, губији Ж, донесеји Доб Бт Бѣ Вр Л Чр Мр Пг Мш, држакији Ит Ф, задржакији Чл, звонији Сн, здвеји Р Пг, ѹдеји/ѹдеји (свуда у Срему), ѹдеји К Пг Ст, издржакији Бт, изнѣсеји Бт Рв Вр Л Чр Чи Сб, ѻизеји СЦ, ѻимаји/ѹимаји (свуда у Срему), да клајаји Ж, лежакији Доб Г Сб Сц, ложакији Ки, миришији Вр, најеји Ф, нашријаји Пг, одвѣдеји Пл, однѣсеји Доб Бѣ Вр Л Чр Мр Чл Нш, олисцији Рв, оилећакији Бт Вр Мр, оишкљућакији Пг, оистијоји Б, ѻашрији Ж, ѻећеји Вр Пг,

²⁰ За ГАСГ личне заменице 1, 2. и 3. л. у м. р. и повратне заменице Николић 1964: 275 каже следеће: „И облици са дужином и облици без ње живи су на целој територији Срема (али су облици са краткоћом чешћи на истоку).“

ијује Доб Гл, иојиј (пева) Г, ионесе Бт Бј, иосијој Г, ирида Мо, ирода Пг, разнесе Ж, иш се ракија Ђ, рдди Доб, сазре Пг, седи Г, смјеје Чр, смота Бш, сијој Вр БП Б, ионе Бј, ирчи Р, убоде БП, увезе Бљ Доб Л Чл, увелича ЈТ, јуда Ит, унесе Доб Вр Л Чр, чини Сц, читија Пг, чуја Пг, берија Бт, бодија БП, веље Г, дознји СК, донесуји Мр, не загорије Доб, звоне БП, зовуји Сн Г, идуји (свуда у Срему) Ч, изнесуји Доб Л, лежеје Доб, лешеје Р, могуји Зм Ч, одвезуји Доб, ојерији Чл, ојлешији Доб Л Мр, ијуји Бт, илешији Ж, иозовуји Доб, ионесуји Бт Пл, иризнуји Ит Ф, седеје Г Б, смјејуји Рв, сијоје Б, ирчије Ј Ч, увеђуји Г, идуји Жт, унесуји Пл, јучу НМ, волоје Т Ф, довоји Ф СК Ж, дошији Бг Р Гл Вр НС СК, забој Ки, јмоји Бг Г, избоји НМ, искоји Г, ишији Ч, мешоји НБ, набој Ит, одвоји Ф Мо, идоји Гл Г, ишији К, ирењеји Г, ирдоји Бг, иризвеји Г, иришији Ђ, иришији Ј Р, сасији Г, сиђији Ж Г, јубоји Мр, јмоји Ф НБ, јсији СК, шаћији Мр, вакоји Бј, наќоји Бј, кадаји Гл, онакоји Бљ К Ж Г Ч, овакоји Бљ Бј Вр Мр, шакоји Бј Вр Мр К Ж Г Ч.

8. Увек се скраћује дуги вокал непосредно иза дугосилазног акцента (положај 1а) или неузлазне дужине (1б, в, г, д) у говорима целе Војводине у: 1) флексивном наставку и то у Нсг, Гсг и Гпл именица сва три рода, 2) у истим падежима присвојних заменица, 3) у одређеном придевском виду, 4) у основним и редним бројевима, 4) у З. л. сг и свим множинским лицима презента и 5) у мушком роду радног глаголског придева (после сажимања вокалских група).

У положају 4 статус ненаглашене дужине је различит: 1) скраћује се без изузетка, 2) чува се само у неким категоријама (фонолошким или морфолошким) и само факултативно и 3) чува се без изузетка.

У Срему се на западу „углавном чува“²¹ дуга отворена крајња сијабема, док се на истоку она „углавном губи“. Поповић 1968: 22 каже „(...) западнобачки (и западносремски) говори још најбоље од свих војвођанских говора чувају те послеакценатске Г. Д.) дужине (...) Говор целог Баната не познаје дужину у овом положају.“ В. скицу 1.

Када говори о послеакценатским дужинама у говору Срема, Берислав Николић своје тврђење не илуструје примерима него се задржава само на начелним судовима. Због тога сам била принуђена да кроз целу монографију трагам за примерима који су ме интересовали. Нелогичност да је у једном југоисточном и једном североисточном селу (Платичеву и Голубинцима) забележен једнак број примера са кратком и са дугом отвореном крајњом силабемом (в. горе) отклонила сам тако што сам по усменом саопштењу колеге Жарка Бошњако-

²¹ В. Николић 1964: 229.

вића родом из Јарка, западно од поменутих места, предност дала краткоћи. Факултативност дужине у положају 7 забележена је у централном делу јужне Бачке у селима Силбаш, Бегеч, Равно и Турија. Овде се ради о секундарним дужинама насталим фонетским путем, сажимањем вокалских група -ao, -eo, -uo у -b. У Л Нш Б и Пг чује се или краткоћа или дужина у различитим категоријама.

Говори Баната не познају квантитет ни у положају иза краткоузлазног акцента (положај 10). Придружују им се шајкашки, севернобачки и источносремски говори. Од четири позиције које се овде посматрају, ова последња је најподеснија за појаву дужине иза акцента, што скица 3 и показује. У Д и Сц, у западној Бачкој, дужина је забележена као факултативна категорија и јавља се најчешће у Гпл код именица (у Сц само тамо), глаголским завршецима, одређеном придавском виду, заменицама и прилозима. У централном делу јужне Бачке, Б Пг Рв Тр, очувале су се секундарне дужине само у радном глаголском придаву после сажимања финалних вокалских група. У Пг забележена је дужина и у Гпл заменичко-придавске деклинације после губљења финалног -х. Границни појас између запада и истока Срема, представљен селима Пл Бђ Р Вр, чува дужину спорадично, само у по неком примеру.²²

СУДБИНА ДУЖИНА СА КОЈИХ ЈЕ АКЦЕНАТ ПРЕНЕТ НА ПРОКЛИТИКУ

9. Иако се у већем делу Војводине скраћује дужина иза ' акцен-
та, задржана је фонолошка могућност изговора дугог крајњег вокала
у тој позицији. То се догађа када се са једносложних речи пренесе пр-
вобитни дугосилазни акценат на проклитику. У оваквим везама чува-
се често дужина иако има и примера са краткоћом:

а) *ија* Р Вр Ит Ки СК К Ж Г Ч Сб, *нија* Гл Р Мћ Пг Ф Ки НМ БА СК Смб, *и тиј* Бш ЈТ Ит Ф Ки Мо Ж Г Ч, *ни тиј* Ж Г Ч Смб, *од ије* Бш ЈТ Жт Т Ф ЗСЦ СК Мћ К Пг, *из ије* Ки, *местије* ије Пг, *од ије* Смб, *йоред* ије Мш, *йосле* ије Г, *йрикје* ије Г, *челје* ије Мш, *затију* К Ж Г Ч Пг Смб, *и тију* Г, *на итију* НБ СК Ж Г Ч, *нјужију* СЦ Ки НБ СК Мш, *идију* Мћ, *и мији* Ки Мо Смб, *ни мији* К Ж Г Ч, *и вији* НМ БА Ж Г Ч, *ни вији* К Ж Г Ч, *брјезију* Вр, *затији* Лћ, *кјодији* Гл Бг Мћ Ит Жт Ф Ки Мо Г Ч, *кјодији* ији Ч, *нјузији* Мћ, *одијији* НМ Доб Гл Р Мћ Г, *идији* Сн Ђ Ж Г Ч, *йридији* ији НБ Мо СК К Ч, *у ији* НМ Гл Мћ Г, *и тијо* НМ, *затијо* Р К Ж Г Ч Пг,

²² Николић 1964, напомиње да се многи облици у целом Срему могу изговорити или са дужином или без ње: *ѝма/ѝмā, јѝбe/јѝбē, ѯде/ѹдē, ѯвудa/овùдā*. В. и нап. 24.

и тао Ит Сф Ф НМ, крòз тао Пг, на тао Г, нјус тао Сб, ито тао Ф З Ж Г Ч, иза тао К, на тао Ж Г Ч, за тао СЦ Мћ, на тао К, ју тао Мћ, иза тао баѓрења Сц, ју тао Ит, на тао Ђ;

б) *ија Ит Ф З Бш Ки СК, нјија Ит Ки БА СК, и тији Ит Ме, дò ље Гл БА, кòд ље ЈТ Ит Ф Гл Бг, исийод ље Гл, дò ље Ит Б, за љу Ф Ме Б, нјус љу З СЦ, ито љу А, ито љу Сф, прèд љу Т, ју љу Ит Ж, и ви Ит, за љи Ит, кòд љи А, дò љи Ит, ито љи Ф Ч, и то Гл, крòс то Пг, на то ЈТ Мо Ж, ито то Ж Г Ч, ју то Жт Ф Ч Б, ју ту кућу Ит Ки СК Ж Г Ч, јуз ту камару Ж, нји тији лјуди Ж Г Ч.*

Овако настале дужине срећу се и у Банату, чешће на северу него на југу, као и Срему и Бачкој (чешће на западу него на истоку).²³

Једносложни облици презента у вези са проклитиком *не* на целој испитиваној територији најчешће се јављају са скраћеном дужином:

нè да Доб Бт Mr Ит Ф З НМ СК Р Ж Г Ч, нè ду ЈТ Ит Ф Ме НМ Ки СК Ђ, нè је Цп Сф Ф СЦ СК Ђ, нè ју Ф, нè сме В Р Вр Л Ит Сф Ф НБ Мо СК К Ж Г Ч, нè сму Ч Ф Ки СК К Ж Г Ч али и нè дà Мћ Смб, нè смè Смб, нè смј Смб.

Примери са послеакценатском дужином су из западног Срема и западне Бачке, где се иначе она чува у позицији иза ` акцента (положај 10). Николић и Поповић не помињу посебно примере овога типа у својим монографијама. Примери који су наведени не значе да се ради о маркантном детаљу него о редовној појави.²⁴

Дешава се у говорном ланцу да се таква једносложница истовремено веже и са проклитиком и са енклитиком. Ако дође до преласка ` акцента на проклитику у виду `, дужина остаје чешће него кад није заштићена енклитиком:

ија сам Ит Ж Г Ч, ија би Ит, и тао се йокάжи Ме, и тао сам Ит Жт, ју тао се йёру Бш, нè дà га Жт, нè дà ми Ж Г Ч, нè дà му Сф Ме, нè дà се Гл, нè смè ме НС.

Има случајева и да се дугосилазни акценат са једносложница преноси на проклитику као `:

гёдину и то Вр Ж, за со К Ж Г Ч, за два К, чејрдесет и две Вр Ж Г Ч, ју два К Ж Г Ч, за тао при К Ж Г Ч, нè зна (цела Војводина)²⁵, али ито и тао Р Лћ К Ж Г Ч.

²³ В. Ивић et all. 1994: 142–146, Николић 1964: 228–229 и Поповић 1968: 29 и 64.

²⁴ Податке за Сомбор добила сам од колегинице Вишње Кризманић (31), која је родом из Сомбора ја тамо је живела првих ддвадесет година.

²⁵ О ситуацији у Срему в. Николић 1964: 300.

Сви забележени случајеви, сем два, са скраћеном дужином су. У питању су: именица *ио*, *со* бројеви *два* и *три*, показна заменица *ио* и негирани презент глагола *знати* у 3. л. сг.

ЧУВАЊЕ ДУЖИНА ПРЕД ЕНКЛИТИКОМ

10. Чување дужине иза акцента врло често подржава енклитика. Примери који следе тичу се положаја у којима и иначе може стајати дужина. Неће се, на пример, сачувати дужина иза неузлазне дужине јер се у том положају она не јавља у целој Војводини²⁶:

а) *вёже се* Пг, *зёва се* Цп, *јáви се* Пг, *кóка се* Бш, *квáри га* Mp, *мёсce сe* Пг, *íрýжca сe* Смб, *рáди јe* К Ж Г Ч, *рёши сe* Пг, *вёжу сe* Пг, *врáтишe нам* Пг, *дóђe нам* Пг, *шóжу сe* СК, *дóме je* Пг, *íрвi јe* Пг, *íрво сe* Пг.

б) *вёзíва сe* Цп, *зàгrne сe* Пг, *извíньáва сe* Пг, *нè дíра сe* Пг, *нà-мéшишa гa* Ж Ч, *ðкréћe сe* А, *ðйáра сe* Пг, *ðйéгну сe* Пг, *нè ѹшa сe* З, *шòйtráжsi мe* Р, *шòдцédi сe* Бш, *рàзбíja сe* Лћ, *шòльбu сe* СК.

11. Из аругуулазног акцента јавља се чешће краткоћа:²⁷

кóњa јe бýло Ит, стáиди сe Бш, *не дáду мi* Пг, *кáзо e* СЦ, *móро јe* Пг, *окуýо сe* Бш, *ийсo нам* Пг, *уйýco јe* Пг;

Примера са дужином је врло мало:

шúно вéтерáна e Ж, *дёсéт милиóнá смо* Пг, *мàло лýдй јe* Вр, *кáзo јe* Ст Смб, *кòшишo јe* Лћ, *крéнó сам* Р, *окáнó сe* Пг, *оíрáвльo сe* Р, *шокáзo јoј* Ж Г, *ийсo јe* Пг, *шрóббó сам* СК, *сníмó мi* Пг, *сíрэмó сe* Доб, *срвó сe* Ме, *удáдó сe* Пг, *шайýрo јe* Ч.

12. Велики је број примера у којима се дужина чува иза неузлазне краткоће:

а) с *Клисé мi јe* К, *вёхá сe* Ки, *вàшá сe* Бш, *вòдй сe* Мо, *вòлй нас* Пг, *глёдá нас* Г, *ðрмá сe* СК, *шмá и* Ме, *шгрá сe* Пг, *кóйá сe* (често у Срему), *кўвá сe* К Пг, *лёгнë сe* Мо, *мёхë сe* З, *мòлй їе* Пг, *мёчí гa* Ж, *нòсí сe* Ж Ч, *ðрё сe* Гл, *шàзé сe* Пг, *шíјé сe* Л Чл, *рёжé сe* Вр, *рùши гa* Ж Г, *сёjé сe* Гл, *сíгрá сe* Доб К Ж Г Ч, *сíүшишá сe* Мћ, *шрёбá мu* Р, *шумé сe* Вр, *шcéе сe* Ф, *чёká нас* Мо, *мёшü гa* Пг, *мòжé мe* Пг, *бòjо сe* Пг, *глёдбó сам* Ж Г Ч, *ðигó сам* Бш, *ðнòд si* НМ, *шёвбó јe* Р, *шлàкó јe* К, *шðтòд сe* Пг, *шрòдбó сам* Р, *шрòдбó јe* Мћ, *шùшишó сам* Сн, *рёкó јe* Доб, *сёhó сe* Ж Г, *смрзó сi сe* Мо, *стíйгó сам* Вр, *шёpó сам* Лћ, *шрçбó сам* Вр (x)*шшнò јe* Мо, *чёkó мe* Пг, *чштò сам* СК, *бòлй су* Ж Г, *кràhá јe* Ч,

²⁶ Николић 1964: 228, Шпис 1991: 567 и Ивић et all. 1994: 146.

²⁷ Мали број примера које наводим само је знак да је појава немаркантна, тј. да због своје обичности не привлачи пажњу испитивача.

млăђа ми Пг, млање је Пг, млăђа сам Мћ, млăђи је К, највишето сам Пг, онда је Р Мћ Пг, онда сам Гл Лћ, онда се Гл, онда смо Доб, онда су Доб, шако нам Доб, кôлко је Мћ, шолко су Мћ;

б) вѣликати Пг, нѣвесо је Мо, нѣвесо сам Ж Ч, најије нам З, идкрије се НБ Т, идкрије ме Ч, њбије Пе Р, рођени су Ж, кидију се Ж, вѣдио га Доб, закоји је З, најпроче је Ж Г, најчубо сам Ф, ирдгушић је Гл;

в) до вршидбети ће доћи К, дрѣмљиви су К, измери га Ж Г Ч, наќваси се Вр, најрави га Г, нѣ види (= јој) се најшта Мо, закоље се Ки, затори се Ф, измери се Ф, ојсенети се Мћ, дреже се Вр, даштарије га Пг, очешње се З, идздравља се Сн, нѣ шреба ми Пг, ўзоре се Пг, заволи се НБ, примеси се Вр, идзнају ме Р, нѣ шребу ти Мо, залук се Мо, највайб је Сн.

Примери истога типа могу се изговарати и без дужине пред енклитиком:

а) с күће нам К, са күће сам скіно Ж Г, са стоке се највише жи-
вило Сф, зрељи се љасуљ К, лакије се Пг, спредњује Пг, брије се БА,
грије се БА, метеје се Ђ, метеје се Ж, ндсји се Ж Г Ч, дре се Гл, љаде и
Чл, љеви се БА, рођи се Мћ, сеје се Гл, шрећа је Пг, ўзме се Ж, сијује се
Пг, бејсјо је Пг, слушајо сам Жт НМ, шерио сам Лћ, кôлко се Мћ, онда
смо Доб;

б) идкорску сам Пг, сашије се Пг;

в) казује се Мћ, калеми се Вр, јврће се Ж, идкује нас Доб, ид-
можну му Гл, јвашују се Гл, дашшијо је Бш, обично су Гл.

13. Највећи број примера забележен је са сачуваном дужином иза краткоузлазног акцента а испред енклитике. Наводим само део записане грађе:

идсјо је Сф, од дече је Вр, шроје дече сам Гл, испод шаџнене је
ославила К, коя је Сб Мш, коя се Р, коя су Гл Пг, кой би Ит, коя је
Вр Мш, коя се Доб, коя су Ст, коя су Пг, коя сам Сб, коя ћи Пг, коя ће
ћеш Пг, коя је Гл, коя ћи Р, ћва ми Пг, ћва ми Пг, ћво су Мћ Пг, ћво
ћи Мо, ондо сам Пг, ондо се Пг, кди су Гл, кде је сам Гл, чији се Мћ, чији су
Пг, чија су Пг, чије је Ф Бш СК, какви је Т Ф З, какво је Ит, какво је Бш,
какв је Гл Мћ НМ Мо СЦ Ки, какви су Гл Мћ, какви су Гл, как је Бг
Мћ, как је сам Мћ, какви смо Сб, какв ће Мш, кога је Ч, шако је Р Сб,
шако сам Доб Р Ч, шако смо Доб Р, шако нам Доб, шако се Доб, шако
су Гл, шако се Мћ, шако је Сб, шаки је Лћ, црвена је Гл, бекрија је Лћ,
бере се Пг, божије К Мћ, бокорије Ч, болне је Ит, болне га А, вел ми Р,
весел је Гл, донесе ми Мћ, донесе је Т Ф, држи се Мш, звое се Гл Вр
Мћ Лћ, идеш ми Р, идеш ти Р, идеш се Пг Мћ, има и Ст, има нас Вр, има се
Лћ, јећи му З, коя је Доб Чл, котије се К, могу се Р, назове га Ит, на-

и ёчё се Лћ, однёсё нас Вр, окёйа се Пг, ёшкё се Ст, и ёчё се Пг, љёштё се Сф Бш, љозна је Ит, љости се Пг, превёзё нас Вр, рашчута се Пг, смёж је Р, љрија се Пг, јдё се Пг Мћ, љозна се Пг, чистё се Сб, чута се Ж, бёру се Пг, бёдё се Гл, однёсё га Ч Пг, уцрвља се Бш, ддвёд је НБ, дёши је Гл Сб Мш, дёши сам Гл Ч, љим је Гл Лћ Пг Мш Смб, љим сам Гл Бг Р Вр Мћ Ит Сф З Снт, љишо сам Р Вр К Смб, касо сам Р, морё сам Р, љдбё га Ит, љилё је Бш, љсито би Пг, љсито сам Смб, љозно га Доб, љозно је Ит, љосло ми Пг, љрёшо сам Вр, разбодо се Пг, јудо је Ф, вако је Лћ, овако је Ф Доб Гл, љолико сам Пг, љако се БП Пг, љако је Бг Т Ит, љако ми Р, љако смо Р, љако су Бг Р, зато сам Мћ, зато смо Лћ, зато су Чн Пг, људа сам Бш, људа смо Пг, онда су ме Вр;

Знатно је мање потврда за краткоћу у истом положају:

од врућине јој К, који је Пг, која се Доб, који су Пг, какви је Ме, љако сам Доб, љако је било Т З СЦ, баца се Пг, држи се Бш, избоду се К, однёсе се Ит, доведу га Ф, љдио је Пг.

ДУЖЕЊЕ ПРЕД ЕНКЛИТИКОМ

14. Аналошким путем²⁸ пред енклитиком могу да се појаве и сеундарне дужине.

Нисам нашла на примере дужења иза неузлазне дужине док се иза ' акцента нашло само неколико примера:

ћерка му је Пг, за киме си СК, са чиме си НБ, снаже се Мо.

Примера у којима дужење изостаје има неупоредиво више. Навешћу само мали део примера баш због њихове обичности:

врёме е Доб, дёште јој скочи Вр, кума је очла Сф, лёна је била Лћ, мако смо НБ, чврстио е Гл, била је Доб, било је НБ, дали смо им Ме, касла сам јој Ж Г, мани се Цп, нарани је Бш, љошукли се Вр, штуудиро е Гл, брани се Р, моро је Ст, рана ме Смб.

15. Често се дужи слог пред енклитиком иза неузлазне краткоће:

бога је љеног Ме, брига га Ж, вёћка је СК, ћости нам Пг, Грцији су Пг, кишад је Мо, лёбад јој Чн, саба је Ж Г Ч, цеститад је Гл, штештад је Ђ, сукње су НБ, желења сам Бш, рада сам Бш, био сам НБ, дадо сам Ф Ме СК, сёла сам Ме, слала сам Пг, смёлод се Пг, смркло се Р, стајад је Ж Г Ч, љакад се Пг, чулад сам Пг, чулад сте Бш, како је Мо, љасле сам Пг, љунад се Пг, љамад сам Вр, љамад смо Пг, љодад се Вр;

кёлимад су Пг, љеринад је СК, ћаринад је Г, брљавад сам Гл, жућкастад је Бш, сивкастад је Ж Ч, љушиад сам Мо, свидиад ми се Гл, видиад

²⁸ Према односу слуша : слушад га јавиле су се и дужине типа љасилад сам (: љасила).

сам Бш, ўраћијула се Ф, ўрђовирила је Бш, виђили су нас Ме, грађили су Ф, нудили се Мо, ўрашили је Пг, скували су Пг, сиромили га Пг, слободно је Ж Ч;

вечерја је СК, млекуша је Бш, недеља је Ж Г Ч, ијануџа је СК, је собу се Пг, је школу се Пг, његово је Бш Ђ, ѡтворена сам Гл, дјевојчила се Пг, јмала сам Пг, изнодије Пл, носила је Гл, искала су Вр, заборавила сам Пг, крешила се Пг, набаљала је Ф, носила се Мо СК, јрчала ми Ме, раскрстила се оженио сам се Ки, ојеришала се Пг, јојравиле је Ж Ч, рдиле сам Пг, седила је НБ, јулашила се Пг, јурила сам Бш, јрварио нас Мо, мешало се Ф, заборавила сам Ме СК, ѡстригли је Ф, љубегли су Ки, јријали смо се Мо, увремениће се Бш, највише је Сф;

разговараји се Ф, вратио се Бш, радио сам Ки, чувао ме Пг, љејскало се СК, зајрудиле је Ђ, морала је Пг, дрљала су Пг, живили су БА, казали су нам Ф СК, казали смо им Ме, јренирали смо БА.

Због немаркираности примера са краткоћом у истој позицији наводим само њихов мали део:

ђубре јој Гл, сјуније је Ит, слатко је Ит, ћало је Бш, онда се нађај Ч, онда су Ч; јубију га Мш, виђио сам Жт, мучио се Смб, кували су Доб, брали су Цп, јумрли су Мш;

губаница је обашко Ме, љостивију јој Ч, љочињу га Г Ч, закуцо је Ч, јмала је Ж Ч, мешула је Бш, носили су З, расекли смо Бш;

ио вароши га Зм, чврсто е Гл, сарањио сам Зм, вршило се Ђ, радио се Ме, врискала је СК, окујала се Бш, одвојавали се СК, озљедили е Доб, срдили се Сф.

16. Нашла сам највише примера за секундарно дужење непосредно иза ` акцента. Примери који следе само су део забележене грађе:

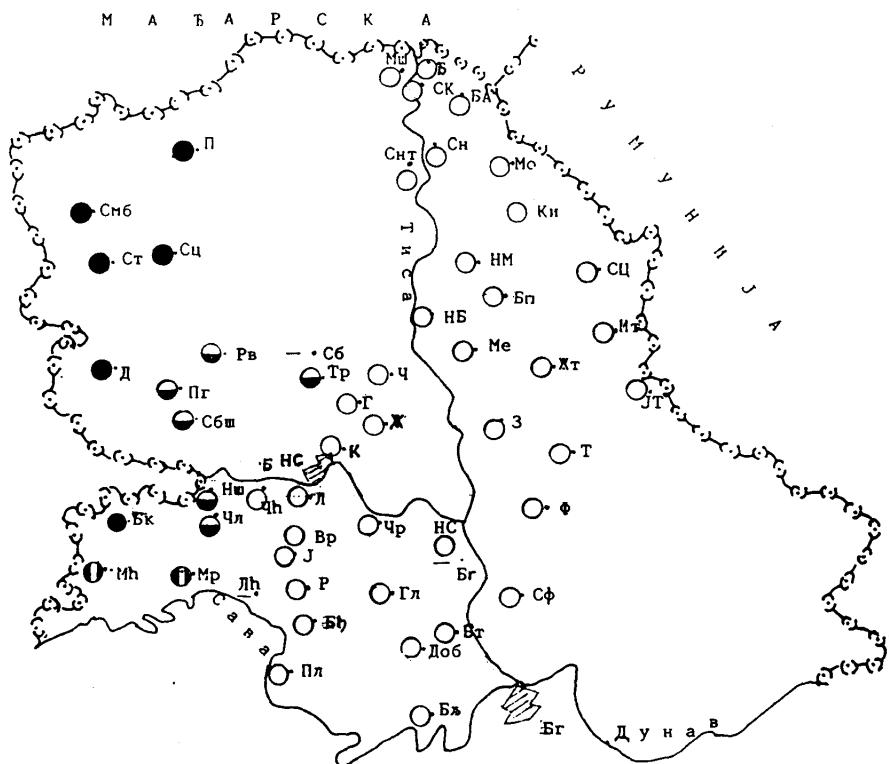
од вешија је било Ф, врућинија је Ит К, врућинија ми је Ки, врућинија нам Ж Ч, гридија је дој Бога Г, дјецја су Доб, женејши Вр, женејши ми се Р, живејши ми Мћ, женејши је месила Ки, көњи се Бг, лејдија је тије Ч, ногај ме боле Г, ногај се Мш, ио селују Вр, селод је К, селод му дајо Г, сесирпја му Ит, сесирпја је К Пг, за сомаје кујила Ж, судбинија је Пг, код меније је Цп, шећећемо СК, љегај си Ч, љемуј су даље Ж Г, ондај је Гл Вр Р Ж Ч Мш, онда га Гл, онда се БП, онда ће Ме, онда би Вр, ондај су Г З Мо БА Доб Гл Вр Р Ч Снт Мш, ондај се Р, ондај су дошлије Ч, ондај су Мш, мояј је Гл, мояј је ћији Ж, мояј су Мћ, мояј сам К, какој је Мћ, добрај је Ит Сф Мо, сиромој сам НБ, широкај је Ж Г Ч, једнај је мояј Ч, једнај је Ит Бш Пг, једнај ми Пг, једнуј ћији Пг, једнај су Доб Пг, вјодиј е Ит, изнесиј им Ф, носиј се куји Ж Г, љеђиј се НБ, љомосије ми Р, љомосије нам Сф, љусиј

га Ме Бш, склонī се Р, чे�шиј је Мш, дòшлā сам Пг, дòшлā је Сб, дòшлō
му је Бш, извёлā сам Ф, ѹшлā сам Гл Бг Пг, ѹшлā је Вр Снт, мèшлā сам
Ф СЦ, одвёлā је Ит, очлā је Ф Ме, ѹёклā сам Ф, ѹрёшлā је Р, ѹровёлā
сам Ит Пг, ѹрдшлā сам Бш, рёклā сам Пг, ѹшлō се Гл, мòглō се Мш,
убòлō се Гл, дòшлī сије Ит Мо, дòшлī су Смб, ѹшлī смо Р Лћ Снт Ст,
ѹшлī су Гл, нàшлī смо Бш, ѹдшлī смо Вр, ѹрёшлī смо Р, ѹрёшлī су
Ит, очлī су Р, дòшлī смо Бг, ѹшлē смо Мћ, обично су Л, дондā сам Лћ,
пèшкē сам Р, сàмô сам Вр, ҹàбâ је Мћ, дòбрô је Р Вр Ит Т Цп НМ Бш
СЦ Ж Г Ч Сб Мш, дòбрô се Р, дòбрô ми Мћ, дòбрô смо Р Ф Сб.

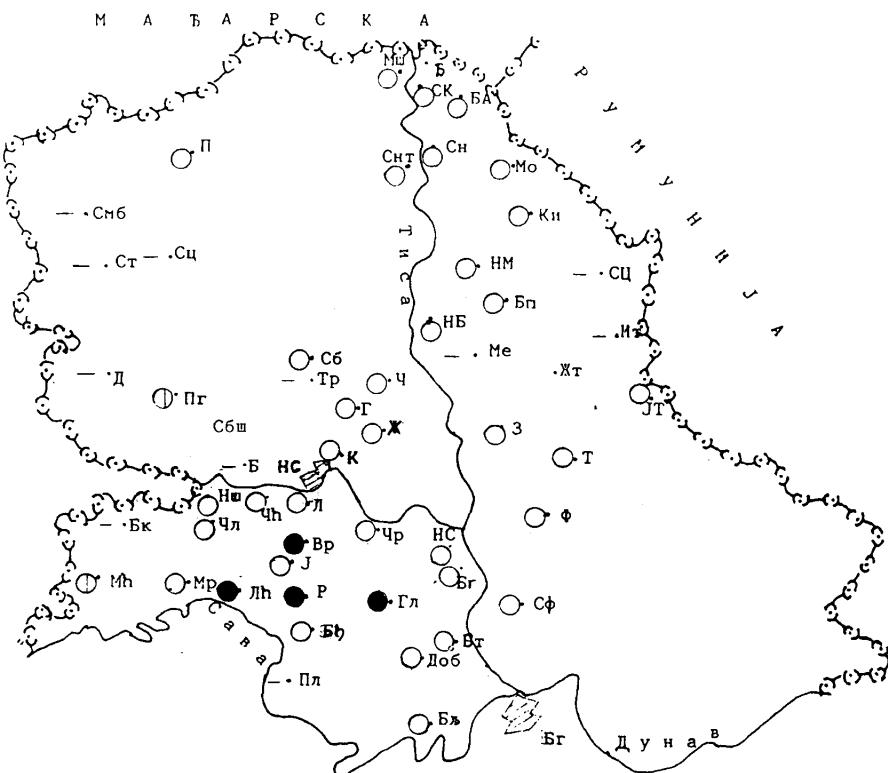
Мали број примера који наводим није знак да је изостанак ду-
жине реткост:

*зёмља ми је Бш, ѹдсо је Снт, сёстара јој ЈТ, дна се ѹда Т, мени ће
Р, једно ми СЦ, ѹде ми Доб, нòћи ми Доб, дòшла је Т, дòшло је Ж Г Ч,
дòшли су Т СЦ, дòбро је Ме, єшто нас Сб.*

Чување дугог вокала пред енклитиком и његово дужење у истом
положају има, углавном, исти географски распоред као и када се он
нађе у позицијама 1, 4, 7 и 10. Од овога се изузима северни Банат (ки-
киндски говорни тип), који има више примера за дуг вокал после пре-
ношења акцента на проклитику и пред енклитиком, док је у положа-
јима 1, 4, 7 и 10. отворена ултима увек кратка.

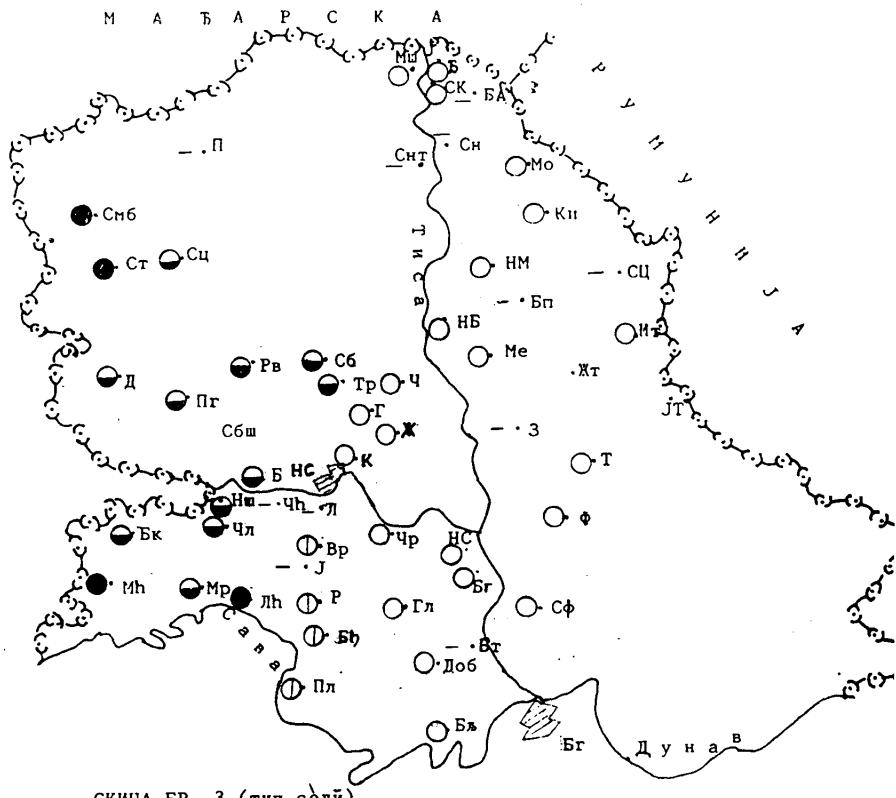
СКИЦА БР. 1 (тип трпј)

- дужина
- ◐ превласт дужине
- ◑ факултативна дужина
- краткотра
- недостаје податак

СКИЦА БР. 2 (тип гледа)

- спорадично чување дужине
 - краткотрајно
 - недостаје податак

- дужина
- факултативна дужина
- ◐ спорадично чување дужине
- краткоћа
- недостаје податак